

Az alázat szava ez.

Mily édes tanítása az is, hogy személytelenül hangzik. Már nem így: "elvégeztem a munkát." Csak így: „Elvégeztetett!” Oh, utánozhatatlan, utolérhetetlen krisztusi alázat. Benne van e szóban tehát a mennyei seregek éneke is: "Dicsőség a magasságban Istennek!" De míg ezt karácsonykor mennyei seregek sokasága hozta üzenetként mennyből a földre; most a Kereszten a Szerelmes Fiú újszövetségi áldozat-daloként száll a földről az égbe: „Elvégeztetett!”

Ezzel a szóval is arra tanít bennünket, hogy Tőle kell megtanulnunk, hogy Ő szelíd és alázatos szívű, mert így találunk nyugalmat a mi lelkiünknek!

Győzelmi kiáltás ez.

A legnagyobb győzelmi kiáltás, mely valamikor is elhangzott a világban, vallják róla nagyon sokan. Mi is. Lehaltatszott a halottak birodalmába, felhangzik az égbe, évszázadokon és évezredekken át hangzik és mint hálaénektár hangzani fog az örökkévalóságban. /Stuttgarter/

Walter Lüthi, a 20. század nagy igehírdetője pedig arról beszél, hogy a pogányok elmondják hőseikről, hogy csak egy helyen sebezhetőek meg. Siegfried a vállalai között, levélnyi helyen, Achilles a sarkán. Mintha a népeknek sejtelmük lett volna arról, hogy Istenen kívül senki nincs, aki ne volna sebezhető. Íme, van halálosan sebezhető helye a halálnak és az ördögnek is, s az a hely az, ahol Krisztus elkiáltotta: „Elvégeztetett!”

Elvégeztetett a váltság.

Arra, hogy mi minden végeztetett el a Kereszten, és